ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

"Οχι στό διαμελισμό τῆς Κύπρου

Ὑποστήριξη στόν μακροχρόνιο ἀγῶνα

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ

Πέρασαν 4 χρόνια ἀπὸ τὸ ἐθνοπροδοτικὸ πραξικόπημα καὶ τὴν εἰσβολὴ τῶν Τούρκων ἐπεχτατιστῶν τὸν Ἰούλη τοῦ '74 στὴ Κύπρο καὶ ἡ κρίση ὅλο καὶ ἀνεβαίνει στὸ μαρτυρικὸ νησί.

Ὅλος ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἔχει στραμμένη τὴν προσοχή του στὶς τελευταῖες ἐξελίξεις ποὺ προωθοῦν καὶ τὴν τυπικὴ πιὰ διχοτόμηση τοῦ νησιοῦ, ἕτοιμος νὰ κινητοποιηθεῖ στὸ πλάϊ τοῦ λαοῦ μας στὴν Κύπρο ἐπειδὴ ἀκριβῶς ξέρει ὅτι ὁ ἀγῶνας μας εἶναι κοινὸς καὶ κάθε ἐξέλιξη στὸ νησὶ θὰ ἔχει γενικότερες ἐπιπτώσεις στὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας τῆς χώρας μας.

Τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες καὶ ἐνῷ βρισκόμαστε μπροστὰ στὴ 4η ἐπέτειο οἱ ἱμπεριαλιστὲς καὶ ἰδιαίτερα οἱ δύο Ὑπερδυνάμεις, καὶ τὰ φερέφωνά τους στὸ μαρτυρικὸ νησὶ ἑτοιμάζουν ἐκβιαστικὲς μέθοδες μὲ στόχο τὴ θυσία ἑνὸς μικροῦ λαοῦ στὸ βωμὸ τῶν ἐγκληματικῶν τους σχεδίων.

Ἡ τούρκικη πλευρὰ ἀνίκανη νὰ βγάλει συμπεράσματα ἀπὸ τὴν παγίδα ποὺ ἔπεσε ἡ ἴδια κι' ὁδήγησε τοὺς λαοὺς τῆς περιοχῆς μὲ τὴν εἰσβολὴ τοῦ Ἀττίλα δὲν κάνει οὔτε ρούπι πρὸς τὴν κατεύθυνση μιᾶς δικαίας λύσης τοῦ Κυπριακοῦ, ἀντίθετα παραμένει ἀμετακίνητη στὶς ἀπαράδεκτες προτάσεις της.

Ἡ ἑλληνικὴ πλευρὰ ἀντιμετωπίζει ἔντονα προβλήματα στὸ Αἰγαῖο, μὲ τὸ ἄνοιγμα τοῦ στρατηγείου τῆς Σμύρνης, κλείνει τὰ μάτια στὴν ἐπιδείνωση τοῦ Κυπριακοῦ γιὰ νὰ μπορέσει δήθεν νὰ ἀντιμετωπίσει πιὸ ἀποφασιστικὰ τὴν κρίση τοῦ Αἰγαίου ὅπως ὅμως ἔχει ἀποδείξει ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδας, στὴν Κύπρο ἰδιαίτερα σήμερα παίζεται ἡ ὑπόθεση τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητας τῆς ἴδιας τῆς Ἑλλάδας.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἱμπεριαλιστὲς ὅπως ἔγινε γνωστὸ στὴ σύνοδο τοῦ ΝΑΤΟ στὴν Οὐάσιγκτων καὶ σὲ δηλώσεις τοῦ Κάρτερ στὴ συνέχεια βάλονται νὰ ἄρουν τὸ ἐμπάρκο γιαυτὸ καὶ προσπαθοῦν, νὰ ἐπιβάλλουνἔνα νέο γύρο διακοινοτικῶν στὴ βάση τῶν τελευταίων ἀπαράδεκτων τουρκικῶν προτάσεων.

Ἡ ΕΣΣΔ, πέρνωντας σημαντικὰ ἀνταλλάγματα (πολιτικὸ σύμφωνο, βαθύτερη οἰκονομικὴ διείσδυση, ἐλεύθερη διέλευση ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια, ἐλεύθερη διέλευση ἀπὸ τὸν ἐναέριο χῶρο τῆς Τουρκίας), στὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Ἐτσεβίτ στὴ Μόσχα, πῆρε ταχτικὰ τουλάχιστον, πίσω τὴν πρόταση γιὰ διεθνῆ διάσκεψη καὶ ὑποστηρίζει καὶ αὐτὴ τὴν ἄνευ ὅρων ἐπανάληψη τῶν διακοινοτικῶν (πάνω στὴ βάση τῶν τουρκικῶν προτάσεων).

Ἡ στάση τῆς Μόσχας ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκη μεγαλύτερης ἀκόμα προσέγγισης τῆς Τουρκίας σέ μιὰ περίοδο ἐπίθεσης στὴν Ἀφρικὴ καὶ ἰδιαίτερης ὀξυνσης τοῦ Μεσανατολικοῦ μὲ ἀπειλὲς ἀπὸ τὴ μεριὰ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., γιὰ ἐπέμβαση στὸ Λίβανο, πρᾶγμα ποὺ ἀπαιτεῖ τὴν ὕπαρξη τῆς ἐλευθερίας κινήσεων ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια καὶ πάνω ἀπὸ τὴν Τουρκία.

Ἡ ΕΟΚ, καὶ ἰδιαίτερα ἡ Δυτικὴ Γερμανία πιέζουν καὶ αὐτὲς πρὸς ἕνα γρήγορο κλείσιμο τοῦ Κυπριακοῦ πάνω στὴ βάση τῶν τουρκικῶν προτάσεων γραμμὴ ποὺ ὑπαγορεύεται καὶ ἀπὸ τὴ δική τους ἀνάγκη νὰ κλείση γρήγορα ἡ πληγὴ τῆς Ν.Α. πτέρυγας τοῦ ΝΑΤΟ καὶ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ἔτσι ὁ ὁλοένα αὐξανόμενος κίνδυνος διάλυσης τῆς Ν.Α. πτέρυγας τὸ ΝΑΤΟ ἀπὸ τὸ ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια ἐξαπολύθηκαν μιὰ σειρὰ ἀπὸ συνδυασμένα πισόπλατα χτυπήματα ἐνάντια στὸν Κυπριανοῦ μὲ τὴ δημιουργία ἀναταραχῆς στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Κύπρου μιὰ καὶ ὁ Κυπριανοῦ ἀρνεῖται τὴν οὐσιαστικὴ ὑποταγὴ τῆς Κύπρου στὸ τούρκικο ἐπεχτατισμὸ Ἀρχὴ ἔγινε μὲ τὸ περιδόητο ἄρθρο τοῦ Δρόσου ποὺ ἐπανέφερε τὸ βρυκόλακα τῆς διπλῆς ἕνωσης στὴν ἐπικαιρότητα.

Στὴ συνέχεια ὁ συνομιλητὴς Τ. Παπαδόπουλος, κατηγόρησε, τὴν Κυπριακὴ Κυβέρνηση ὅτι ξεφύγει ἀπὸ τὴ γραμμὴ καὶ τὶς προτάσεις τοῦ Μακαρίου προς τὸν Ντενκτάς στὶς ἀρχὲς τοῦ 77. Ἐκείνη ἡ πρόταση μὲ φόρμουλα τὴν «ἀνεξάρτητη ἀδέσμευτη διακοινοτικὴ ὁμοσπονδιακὴ δημοκρατία» εἶχε ἐγκαταλειφθεῖ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Μακάριο σὰν γραμμὴ μετὰ τὴν ἀδιάλλακτη στάση τοῦ Ντενκτάς.

Μετὰ τὸν Τ. Παπαδόπουλο, ἐπίθεση ἐξαπόλυσε ὁ γνωστὸς Ἀμερικανόδουλος πρόεδρος τοῦ μεταπραξικοπήματος στὴν Κύπρο Γ. Κληρίδης, χαρακτηρίζοντας «ἀντιδιπλωματικὴ» τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Κυπριανοῦ, ποὺ θὰ μᾶς «ἀπομονώσει» ὑποστηρίζοντας καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειρά του τὴν πρόταση τοῦ 77.

Μετὰ τὸ πραχτορεῖο τῆς Ρωσίας τὸ ΑΚΕΛ, ἐξαπόλυσε τελευταῖα καὶ αὐτὸ ἐπίθεση ἐνάντια στὴ γραμμὴ Κυπριανοῦ καὶ τοῦ ΕΔΕΚ (Λυσσαρίδης). Ἔτσι στὴ «Χαραυγὴ» κεντρικὸ ὄργανο τοῦ ΑΚΕΛ στὶς 7 Ἰούλη δηλώνει, «χρειάζεται νὰ σταθοῦμε μὲ συνέπεια στὶς προτάσεις τοῦ 77.».

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν κατάσταση γίνεται φανερὸ ὅτι οἱ δύο ὑπερδυνάμεις καὶ τὰ πραχτορεῖα τους εἶναι διατεθειμένα μέ κάθε τρόπο ἀναταραχῆς στὸ ἐσωτερικὸ (προσπάθεια πραξικοπήματος, ἄσχετες μὲ οἰκονομικὰ αἰτήματα ἀπεργίες κ.λ.π.) νὰ μπήξουν βαθειὰ τὸ μαχαίρι τῆς διχοτόμησης στὸ μαρτυρικὸ νησί. Ἡ κατάσταση αὐτὴ ἐπιβάλλει σήμερα νὰ ὑποστηρίξουμε τὴ γραμμὴ τοῦ Κυπριανοῦ καὶ τοῦ Λυσσαρίδη γιὰ μακρόχρονο ἀγώνα σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ γραμμὴ τῶν Ἀμερικανόδουλων Κληρίδη, Παπαδόπουλου καὶ τοῦ Ρωσόδουλου ΑΚΕΛ γιὰ διζωνικὴ Ὁμοσπονδία.

Πρέπει ἀκόμα νὰ ὑποστηρίξουμε τὶς συνομιλίες μεταξὺ τῶν δύο κοινοτήτων χωρὶς τὶς ἐπεμβάσεις τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, γιὰ μιὰ Κύπρο ἑνιαία, κυρίαρχη ἀνεξάρτητη μὲ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἀποφάσεων τοῦ ΟΗΕ (νὰ φύγουν τὰ ξένα στρατεύματα ἀπὸ τὸ νησί, νὰ γυρίσουν οἱ πρόσφυγες στὰ σπίτια τους).

Αὐτὰ θὰ καταχτηθοῦν μέσα ἀπὸ τὸν ἀνυποχώρητο ἀγώνα τοῦ λαοῦ μας καὶ ὄχι μὲ τὴ διεθνοποίηση ποὺ προτείνουν οἱ Ρῶσοι γιὰ νὰ κατοχυρώσουν τὴν παρουσία τους στὸ νησί.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Χημικὸς
Μέλος Κ.Ο. Πάτρας τοῦ ΕΚΚΕ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΡΓΩΝ

Ἀπεκαλύφθη νεκρὴ πόλη στὴ Βιρτζίνια

Εἶχε καταστραφεῖ τὸ 1622 ἀπὸ ἐπιδρομὴ Ἐρυθροδέρμων

ΚΑΙ «ΕΣΤΑΜΑΤΗΣΕΝ Ο ΧΡΟΝΟΣ»

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁμὰς Ἀμερικανῶν ἀρχαιολόγων ἀναλύει, μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τὰ ἐρείπια μιᾶς πολίχνης κειμένης πλησίον τοῦ Οὐίλλιάμσμπουργκ, εἰς τὴν Βιργινίαν. Ἡ πολίχνη αὐτὴ κτισθεῖσα ὑπὸ Βρεταννῶν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἀποίκων, ἐκυριεύθη καὶ ἐλεηλατήθη ὑπὸ Ἐρυθροδέρμων τῷ 1622. Ἡ ἀνεύρεσίς της δίδει εἰς ἀρχαιολόγους τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναλύσουν τὰς πρώτας Ἀγγλικὰς ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν Ἀμερικὴν χωρὶς τὰς διαστρεβλώσεις τὰς ὁποίας ἔχει ἐπιφέρει κατὰ τὰ ἑπόμενα 350 ἔτη ἡ ἱστορία.

«Ἔχομεν ἐνώπιόν μας, μίαν ἐγκατάστασιν ἡ ὁποία ἔχει μείνει ἀδιάβαρακτος ἀπὸ τοὺς πρώτους Ἀποικιακοὺς Χρόνους», λέγει ὁ Ἄϊβορ Νόελ Χιούμ, ὁρχαιολόγος εἰς τὸ Οὐίλλιαμσμπουργκ. «Οἱ Ἰνδιάνοι τὴν ἐσάρωσαν, ἔκτοτε δέ, ουδεὶς τὴν κατώκησεν. Οὕτω, διατηρεῖται ὡς νὰ μὴ τὴν ἴδιξεν ὁ χρόνος. Τὰ ἀντικείμενα τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς τὰ ὁποία εὑρίσκομεν, ὁ τρόπος κατασκευῆς τοῦ ὀχυροῦ, ὅλα αὐτὰ μᾶς δίδουν μίαν καταπληκτικὴν εἰκόνα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀποίκησαν τὴν Βιργινίαν, κατὰ τὴν πρώτην περίοδον μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου», λέγει ὁ Χιούμ. «Περὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ δὲν γνωρίζομεν σχεδὸν τίποτε».

Τὸ θεαματικώτερον εὕρημα εἶναι ὁ σκελετὸς ἑνὸς ἀνδρός, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Χιοὺμ καὶ οἱ συνεργάται του νομίζουν ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον θῦμα τῆς μεγάλης ἐγέρσεως τῶν Ἐρυθροδέρμων τῷ 1628, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν, οἱ 347 ἐκ τῶν 2500 περίπου ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Βιργινίαν.

ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα πόλις ἀνεκαλύφθη τῷ 1970, ἀλλὰ αἱ ἔρευναι ἤρχισαν μόλις ἐφέτος, χάρις εἰς τὰς χορηγίας τῆς Ἐθνικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας. Ἡ πρώτη ἀνασκαφὴ ἔφερε εἰς ἀρχαιολόγους ἐντὸς ἑνὸς τετραγωνικοῦ ὀχυροῦ, μήκους 43 περί που μέτρων καὶ πλάτους 30. Ἡ περίφραξίς του δὲν ἔγκειτο ἐκ πασσάλων μὲ αἰχμηρὰν κεφαλήν, ὡς εἰς τὰ ὀχυρὰ τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν, ἀλλὰ ἐκ χονδρῶν πασσάλων τοποθετημένων εἰς ἀρκετὰ μεγάλην ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων.

Ὁ Χιούμ, Βρεταννὸς τὴν καταγωγὴν, ὁ ὁποῖος ζῆ ἀπὸ 22ετίας εἰς τὸ Οὐίλλιαμσμπουργκ, λέγει ὅτι τὸ ὀχυρόν, μὲ τὰς περιβαλλούσας αὐτὸν οἰκίας, ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὰς πρωϊμους Βρεταννικὰς φυτείας τῆς Ἰρλανδίας αἱ ὁποῖαι ἐπίσης, ὑπέκειντο εἰς ἐπιθέσεις.

Ὁ Χιούμ, λέγει ὅτι ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα πολίχνη, εἶναι ἡ Οὐώλστενχολμ Ἴαουν, ἡ ὁποία ἱδρύθη τῷ 1619, ὡς πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς Μάρτιν's Χάνδρεδ. Τὴν πρωΐαν τῆς 22ας Μαρτίου 1622, ἡ πολίχνη, ἥτις εἶχεν 142 κατοίκους ὑπέστη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἐρυθροδέρμων ταυτοχρόνως μὲ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Βιργινίας. Ἐκ τῶν κατοίκων της, οἱ 58 ἐφονεύθησαν, 15 δέ, συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Οἱ ἐπιζήσαντες κατέφυγον εἰς τὸ ὀχυρόν, ἕως ὅτου οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἀπεχώρησαν, ἐν συνεχείᾳ δέ, ἀπέστειλαν ἀγγελιοφόρον εἰς τὸ Ζῖαιμστά ουν ἀπέστειλεν ἐν πλοῖον, τότε δέ, οἱ κάτοικοι ἔθαψαν ἐν σπουδῇ τοὺς νεκροὺς των καὶ ἔφυγαν. Τότε οἱ Ἐρυθρόδερμοι ἐπέστρεψαν καὶ συνεπλήρωσαν τὴν λεηλασίαν τῆς πόλεως.

Ὁ ἀνευρεθεὶς σκελετὸς ἀποτελεῖ μαρτυρίαν περὶ τοῦ ὅτι οἱ φονεῖς του ἦσαν Ἐρυθρόδερμοι. Διότι τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ κρανίου του ἔχει συνθλιβῆ ἐξ ἰσχυροῦ κτυπήματος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΠΛΕΓΜΑΤΑ

Συμμαχία ΕΟΚ καὶ ΝΑΤΟ

Προσπάθειες στρατιωτικοποιήσεως τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΔΕΞ

ΛΟΝΔΙΝΟ, (Ἰδ. Ὑπ.). — Ἂν κάποιο φάντασμα πλανιέται ἀδιάκοπα, μιὰ ὁλόκληρη τριακονταετία πάνω ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, εἶναι τὸ φάντασμα τοῦ ΝΑΤΟ. Στὰ πρῶτα χρόνια του ἀποτελοῦσε τὴν ἔκφραση τοῦ ψυχροῦ πολέμου, τὸ μέγεθος τῆς ἀμερικανικῆς προστασίας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἔναντι κάποιου νοητοῦ «σοβιετικοῦ ἐπεκτατισμοῦ», τὸ ἀπαραβίαστο τῶν συνόρων ποὺ χώριζαν, στὴν Εὐρώπη, τὸν ἀνατολικὸ κόσμο ἀπὸ τὸ δυτικό. Ἐνταγμένο στὸ σύστημα τῶν ἰσορροπιῶν ποὺ λειτουργοῦσαν μέσα καὶ χάρη στὴν ἰσορροπία τοῦ τρόμου τοῦ ΝΑΤΟ ἔπαιξε μὲ εὐσυνειδησία καὶ ἀκρίβεια τὸ ρόλο ποὺ τοῦ ζητοῦσαν. Οὔτε λιγότερο, ἀλλὰ οὔτε καὶ περισσότερο.

Μετὰ τὴν ἐμπειρία τοῦ κορεατικοῦ, τὰ εὐρωπαϊκὰ μέλη τοῦ ΝΑΤΟ παραιτήθηκαν ἀπὸ κάθε σκέψη ἐπεκτάσεως τῆς δραστηριότητας τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας παντοῦ ὅπου τὸ καλοῦσαν οἱ ἀνάγκες προστασίας τῶν «ἰδεολογικῶν συνόρων» τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Τὴν φροντίδα αὐτὴ τὴν ἄφησε ἀποκλειστικὰ στὴν Ἀμερική, ἢ ἄφησε μόνη τὴν Ἀμερικὴ σ' αὐτὲς τὶς φροντίδες. Ἔτσι τὸ ΝΑΤΟ δὲν βρώμισε τὰ χέρια του σὲ βρώμικους πολέμους, κι' ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως τὰ μέλη του μποροῦσαν νὰ σκέπτονται ἄνετα γιὰ τὸ μέλλον αὐτῆς τῆς συμμαχίας. Ἡ σκέψη ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ πλανιέται τότε πάνω ἀπὸ τ ὀΝΑΤΟ ἦταν ἡ μεγαλύτερη πολιτικοποίηση τοῦ συμφώνου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ καὶ ἡ μείωση τοῦ εἰδικοῦ βάρους τοῦ στρατιωτικοῦ του σκέλους. Σκέψη λογική, ἀφοῦ οἱ δύο μέγιστες δυνάμεις τῆς ἐποχῆς μας προχωροῦσαν σὲ συμφωνίες ἀμοιβαίας μειώσεως τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐπιλύσεως τῶν μεταξύ τους διαφορῶν μὲ διαπραγματεύσεις καὶ ἄλλα εἰδυλλιακὰ παρόμοια.

Μὲ τὴν — ἀρκετὰ βάναυση— πτώση τοῦ Ρίτσαρντ Νίξον καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴν ἄνοδο τοῦ Τζίμμυ Κάρτερ στὴν προεδρία, ἕνα νέο σενάριο ἄρχιζε γιὰ τὴν διεθνῆ πολιτικὴ καὶ γιὰ τ ὀΝΑΤΟ: τὸ σενάριο ποὺ ξεκινάει μὲ ἱερεμιάδες γιὰ τὴν «ἀλλαγή», συσχετισμοῦ τῶν κλασικῶν ὅπλων μεταξὺ ΝΑΤΟ καὶ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, γιὰ τὴν «ὑπεροπλία» ποὺ ἀπέκτησε, τουλάχιστον σὲ ὁρισμένους τομεῖς, τὸ σύμφωνο τῆς Βαρσοβίας, γιὰ τοὺς «κινδύνους» ποὺ περικλείει αὐτὴ ἡ «ἀνατροπὴ τῶν ἰσορροπιῶν» καὶ κορυφώνεται στὴν ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τῆς ἰσορροπίας — μὲ τὴν προσθήκη νέων ὅπλων στὸ ὁπλοστάσιο τοῦ ΝΑΤΟ.

Κάπου ἀνάμεσα σ' αὐτὴ τὴ βασικὴ πλοκὴ τοῦ σεναρίου περνάει τὸ τελευταῖο διάστημα καὶ ἡ ἰδέα ἐπεκτάσεως τῆς συμμαχίας ἔτσι ποὺ νὰ περιλάβει μερικὰ ἀκόμη «εὐαίσθητα» σημεῖα τοῦ πλανήτη. Παλιότερα γινόταν λόγος γιὰ ἐπέκτασή του ὡς τὸν νότιο Ἀτλαντικό, ὥστε νὰ περιλάβει τὴν Νότια Ἀφρική. Πιὸ πρόσφατα, ἔγινε λόγος γιὰ ἐπέκτασή του πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, ἔτσι ποὺ νὰ ἁπλώσει τὴν προστατευτική ὀμπρέλλα του πάνω ἀπὸ τὶς πετρελαιοφόρες περιοχὲς τοῦ Περσικοῦ Κόλπου.

Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

Τὰ εὐρωπαϊκὰ μέλη τοῦ ΝΑΤΟ ξεκαθάρισαν τὴ θέση τους πάνω στὰ δυὸ σημεῖα τοῦ νέου σεναρίου: ναὶ στὴν αὔξηση τῶν ἐξοπλισμῶν, ὄχι στὴν ἐπέκταση τοῦ Συμφώνου ἔξω ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ πλαίσια, ἦταν ἡ ἀπάντησή τους. Μιὰ νέα περίοδος ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν θὰ μποροῦσε νὰ ἀρχίσει ἀνάμεσα στὰ δύο Σύμφωνα — τοῦ δυτικοῦ καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου, —μιὰ νέα χρυσὴ ἐποχὴ γιὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς θὰ ἄρχιζε στὴν Εὐρώπη.

Ὡς ἐδῶ τὸ σενάριο δὲν παρουσίαζε κανένα αἰφνιδιαστικὸ στοιχεῖο στὴν πλοκή του. Ὅλα ἀκολουθοῦσαν τὸ δρόμο ποὺ εἶχαν προβλέψει οἱ οοβαρότεροι ἀναλυτὲς πρὶν ἀκόμη οἱ ἀμερικανικὲς ἐκλογὲς ἀνεβάσουν τὸν Τζίμμυ Κάρτερ στὴν προεδρία, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἰλιγγιώδους ἀνόδου τοῦ ἄγνωστου ὑποψηφίου ἀπὸ τὴν πολιτεία τῆς Γεωργίας: Ἡ ὑποψηφιότητα Κάρτερ ἀποτελοῦσε ἔκφραση τῆς μετατοπίσεως τοῦ κέντρου βάρους τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὶς βορειοανατολικὲς πολιτεῖες στὶς δυτικὲς καὶ τὶς νότιες.

Ὁ Τζίμμυ Κάρτερ ἐρχόταν νὰ ἐκφράσει αὐτὴ τὴ μετατόπιση πού σημαίνει πὼς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες περνοῦν σὲ δεύτερη μοίρα ἐκεῖνες οἱ βιομηχανίες ποὺ στήριξαν τὴν ἄνοδο καὶ τὴν ἀκμὴ τῶν «Γιάγκηδων» καὶ τοῦ κλασικοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ παίρνουν τὴν πρώτη θέση οἱ βιομηχανίες τῆς προηγμένης τεχνολογίας, πολεμικὲς κατὰ κύριο λόγο, βιομηχανίες ποὺ συνδέονται πιὸ ἄμεσα μὲ τὶς κρατικὲς παραγγελίες κι' ὄχι μὲ τὸ πλατὺ καταναλωτικὸ κοινό, ποὺ ἔχουν σὰν κύριο πελάτη τους τὸ κράτος κι' ὄχι τὸ ἀνώνυμο πλῆθος τῶν ἄμεσων καταναλωτῶν.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀκόμη ἀναλύσεις γινόταν φανερὸ πὼς ἡ ἄνοδος τοῦ Τζίμμυ Κάρτερ θὰ στεκόταν ἡ ἀπαρχὴ μεγάλων ἀλλαγῶν στὸ παγκόσμιο πολιτικὸ οἰκονικό. Τὰ συμφέροντα τοῦ στρατιωτικοῦ — βιομηχανικοῦ πλέγματος θὰ καθόριζαν τὶς διεθνεῖς ἐξελίξεις κι' ὄχι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑφέσεως καὶ τῆς μειώσεως τῶν ἐξοπλισμῶν.

Πραγματικὰ τὰ γεγονότα δικαίωσαν αὐτὲς τὶς προβλέψεις καὶ τὶς ἀναλύσεις. Ἡ πολιτικὴ τῆς περιόδου Κάρτερ γίνεται πολυσύνθετη καὶ πολυδιάστατη, παίζεται σὲ πολλὰ ταυτόχρονα ἐπίπεδα, αὐξάνει καὶ μειώνει τὶς ἐντάσεις, αὐξάνει καὶ μειώνει τοὺς ἐξοπλισμούς, ἡ αὔξηση τῶν ἐξοπλισμῶν σὲ ὁρισμένους τομεῖς ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν πιὸ προηγμένη τεχνολογία συνδέονται ἄνετα μὲ τὴ μείωση τῶν ἐξοπλισμῶν σὲ τομεῖς ὅπου οἱ ποσοτικὲς αὐξομειώσεις δὲν ἐπιδροῦν οὐσιαστικὰ στὶς ἰσορροπίες. Ἄλλωστε τὸ θέμα τῶν ἐξοπλισμῶν τῶν δύο μεγάλων δὲν εἶναι πιὰ ζήτημα ποσοτικὸ ἀλλὰ ποιοτικό.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴ νέα φάση τῶν διεθνῶν σχέσεων, μιὰ φάση ποὺ καθορίζεται ἀπὸ τὴ νέα ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογικὴ ἐπανάσταση σὲ βαθμὸ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ὑποψιαστεῖ ὁ ἀνυποψίαστος πολίτης τῆς μεταβιομηχανικῆς ἐποχῆς μας, τὸ ΝΑΤΟ ἐπανέρχεται σὰν πρόβλημα ποὺ ἀπαιτεῖ νέες λύσεις καὶ προσαρμογές.

Ἡ χρονολογικὰ πιὸ πρόσφατη πρόταση γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Βορειοατλαντικοῦ Συμφώνου ἦρθε ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς συντηρητικοὺς καὶ διατυπώθηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἡγετική τους προσωπικότητα: τὴν κ. Μάργκαρετ Θάτσερ, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ «γνήσιες» ἐκπροσώπους τῆς εὐρωπαϊκῆς δεξιᾶς σήμερα.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ κ. ΘΑΤΣΕΡ

Ἡ Μάργκαρετ Θάτσερ διατύπωσε τὴν πρότασή της μὲ τρόπο κάπως ἀόριστο, ἔτσι ποὺ νὰ ἀποκλείει τὸ μεγάλο ξάφνιασμα τῆς κοινῆς γνώμης. Ζήτησε ἀπλῶς, νὰ πλησιάσει κάπως περισσότερο ἡ ΕΟΚ τὸ ΝΑΤΟ, νὰ ἀποκτήσει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα τὸ δικαίωμα νὰ ἔχει λόγο στὰ θέματα ἄμυνας τῆς Εὐρώπης.

Καθὼς ἡ Μάργκαρετ Θάτσερ διάλεξε τὸ πλαίσιο τῆς ὀργανώσεως τῆς δεξιᾶς σὲ εὐρωπαϊκὴ κλίμακα γιὰ νὰ κάνει τὴν πρότασή της, τὸ θέμα τῆς «στρατιωτικοποιήσεως» τῆς ΕΟΚ ἐμφανίσθηκε σὲ μιὰ μεγεθυμένη προοπτική. Θύμιζε, ἀναγκαστικά, τὶς παλιὲς προσπάθειες γιὰ δημιουργία «Εὐρωπαϊκῆς Ἀμυντικῆς Κοινότητας», προσπάθειες ποὺ κυριάρχησαν στὸ εὐρωπαϊκὸ στερέωμα τὰ πρῶτα χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ 50 καὶ θάφτηκαν ὁριστικὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἄρνηση τοῦ γαλλικοῦ κοινοβουλίου νὰ ἐπικυρώσει μιὰ συμφωνία ποὺ θὰ ἔκανε τὶς γαλλικὲς ἔνοπλες δυνάμεις τμῆμα ἑνὸς πολυεθνικοῦ στρατοῦ, μὲ τὸν κίνδυνο νὰ τὶς δεῖ νὰ μετατρέπονται κάποια στιγμὴ σὲ τμῆμα τοῦ δυτικογερμανικοῦ στρατοῦ.

Ἡ «εὐρωδεξιὰ» θέτει τώρα σὰν στόχο της τὴν νεκρανάσταση ἐκείνου τοῦ παλιοῦ σχεδίου, κι' αὐτὴ τὴν τάση ἐξέφραζε ἡ ἀρχηγὸς τῶν Βρεταννῶν συντηρητικῶν. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπάρχει κάπου, μέσα στοὺς κύκλους τῶν δεξιῶν κομμάτων τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, μιὰ τέτοια σκέψη. Ἀλλά, κάτι τέτοιο δὲν μπορεῖ νὰ ἀφορᾶ τὸ παρόν. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίηση, ἂν ποτὲ ἐπιτευχθεῖ, θὰ ἔχει νὰ περάσει πολλὰ στάδια πρὶν φτάσει στὸ στάδιο τῆς στρατιωτικῆς της ἐνοποιήσεως. Οἱ δαίμονες τοῦ «Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ» ἔχουν θαφτεῖ ἀρκετὰ βαθειὰ καὶ ἡ ἀφύπνισή τους δὲν εἶναι εὔκολη.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ συσχέτιση τῶν ἁρμοδιοτήτων σὲ θέματα ἄμυνας τῆς ΕΟΚ μὲ τὸ ΝΑΤΟ δημιουργεῖ ἕνα κλῖμα οὐτοπίας γύρω ἀπὸ τὴν πρόταση Θάτσερ. «Ὅπως σωστὰ ἐπεσήμανε ὁ «Ἐκόνομιστ», κάθε τέτοια συσχέτιση ἀποκλείεται, γιατὶ τὰ κράτη —μέλη τῆς ΕΟΚ δὲν συμπίπτουν μὲ τὰ κράτη — μέλη τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας. Ἀλλὰ ἡ βρεταννικὴ ἐπιθεώρηση βρῆκε τὴν εὐκαιρία, μὲ ἀφορμὴ τὴν πρόταση τῆς Μάργκαρετ Θάτσερ νὰ διατυπώσει μερικὲς ἀπόψεις πάνω στὸ πρόβλημα τῶν στρατιωτικῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας ποὺ παρουσιάζουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον καὶ δείχνουν τὸ νῆμα τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν συμφερόντων ποὺ θὰ καθορίσει τὸ μέλλον καὶ τὸ ρόλο τῆς ΕΟΚ.

Η ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀνάλυση τοῦ «Ἐκόνομιστ» ἡ ΕΟΚ θὰ μποροῦσε νὰ κάνει τρία πράγματα γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ ΝΑΤΟ. Τὸ πρῶτο θὰ ἦταν νὰ ὑπεισέρχεται ἡ Κοινότητα σὲ θέματα ἀμυντικά, ὅταν τὰ θέματα αὐτὰ ἀφοροῦν τὶς ἀποφάσεις της σὲ γενικότερα ζητήματα. Παράδειγμα αὐτῆς τῆς περιπτώσεως εἶναι